

Najnowsze pieśni o drużynach

DRUŻYNACH

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

581

Najnowsze piosenki

•
DRUŻYNACH

WARSZAWA

Skład główny w Drukarni, Żelazna 89. Telefon 188-70.

1915.

<http://rcin.org.pl>

19.061

Mazurek wojenny.

I.

Dosyć już złożywszy ręce,
W bezczynności trwać
Pokażemy na wojence
Na co Polskę stać.

Nie zlekniem się pruskiej kuli
Ni szalonych szarż;
Dla Ojczyzny, dla matuli
Bracia! naprzód marsz!

A więc marsz, marszl... na prusaka
Marsz, dzielna drużyno!
Niechaj ginie ta sobaka,
Niech dni krwawe miną.

II.

Z chat spalonych idą dymy,
Krew płynie przez błoń.
Czyż temu nie zaradzimy,
Kiedy w rękę broń?

INSTITUT
BADAŃ LITERACKICH PAN
BIBLIOTEKA
00-330 Warszawa, ul. Nowy Świat 72
Tel. 26-68-63

Próżno pludrze z armat palisz
 Próżno kufry grzmią
 Zapłacimy ci za Kalisz
 Twoją własną krwią.

Marsz, marszl... na prusaka
 Marsz dzielna drużyno,
 Niechaj ginie ta sobaka,
 Niech dni krwawe miną.

III.

Lśnią na czapkach amaranty
 Polskiej barwy strój;
 Miast się gapić miejskie franty!—
 Marsz z nami na bój!

Niech się kadry mnogie tworzą
 I mocne jak głaz;
 Niech nasz sztandar z Matką Bożą
 W pieczę weźmie nas.

Marsz, marszl... na prusaka,
 Marsz dzielna drużyno,
 Niechaj ginie ta sobaka,
 Niech dni krwawe miną.

IV.

Czujem w duszach zapal szczery
 Ogniem płonie twarz;
 Stworzy nowe bohaterzy
 Młody hufiec nasz.

Tram... ta... ra... ta... Brzmi pobudka
 Na bojowy ton
 A odpowiedź na nią krótka:
 „Zwycięstwo lub zgon!“

Marsz, marsz!... na prusaka
 Marsz, dzielna drużyno,
 Niechaj ginie ta sobaka,
 Niech dni krwawe miną.

Krakowiaczki.

Jedzie raz ochotnik a konik bułany
 Czapki kolorowe wszystko to ułany
 Jedzie, jedzie, dzielna u każdego mina
 Będą prusaków gnali aż do Berlina.

Siwa gąska siwa, po Wiselce pływa
 Mustra drużyn w Aleksandryi bywa
 Słychać wciąż pobudki, trąbki dźwięczne
 [tony,
 Jazda bić prusaków, hej! nowe drużyny.

Niejedna panienka płacze dziś w Warszawie,
 Chłopcy do drużyny idą wszyscy prawie,
 Czy duży czy mały niemasz Warszawiaka,
 Aby nie szedł z chęcią bić łotra prusaka

Mówi syn do matki śmiało i bez drwiny,
 Ja się chcę zapisać, gdzie polskie drużyny
 Dzisiaj prądzik taki, w każdym mania taka
 Każdy chce iść walczyć, by zgnębić prusaka.

Niechaj przemoc pruska już nareszcie ginie,
 Wszędzie słyhać; wszędzie mówią o nowej
 drużynie,
 Znowuż więc dziś mamy nowe momenta
 Na krzyżaka wszyscy, to powinność święta!

Trzech ochotników.

Stary ojciec trzech synusiów, warszawskich lalusiów
 Raz przywołał i rzecze:
 Oj kochane me syny, bo powstają drużyny,
 Nad wami trza mieć pieczę.
 Ty najstarszy Michale, umiesz konno wspaniale
 Jeździć, no i znasz fechtunek
 Szwabów bić trza gałganów, zapisz się do ułanów
 Masz tu pieniądze i pakunek.
 Ty średni Rafaelu, rób jak robi wielu
 Z ciebie chłopak jest złoty,
 Więc ja mówię ci śmieie, mój kochany aniele
 Zapisz się do piechoty.

Ty Antosiu, Benjaminku taty, lubieś armaty
 Drewniane miałeś podczas feryi
 Więc ci mówię mój drogi, za pas prędzej nogi
 No i zapisz się do artyleryi.
 Ojca rad usłuchali, wszyscy się zapisali
 Do drużyny, aby bić germanina,
 Ojciec strasznie się cieszy i podobno sam spieszy
 Jeszcze dziarska u niego jest mina.

D u m k a.

Gdym na ciężkie krwawe boje
 Iść przed laty miał,
 To żegnając dziewczę moje
 Czarnym krzyżyk dał.
 Rankiem modląc się do Boga
 Za mnie pacierz zmów,
 A choć ostre miecze wroga
 Wrócę z boju zdrów.
 Tylko stała w mej obronie
 Szczerze Boga proś
 Z wiarą w przyszłość na swem łonie
 Czarny krzyżyk noś.
 Widać w jasnym łez jej zdroju
 Szczerłość widział Bóg...

Tysiąc braci legło w boju
 A mnie nietknął wróg.
 Lecz z powrotem mając mile,
 Gdym ją witać chciał
 Jej nie było, na mogile
 Czarny krzyżyk stał.

Poleczka.

Wędrujemy borem lasem,
 Przymierając z głodu czasem
 To bieda, oj to, to, to,
 To bieda, niedola.

Ach do szwabów fest strzelamy
 I przed siebie ich wciąż gnamy.
 Tra la, la, la, la.

Chłopcy nasze wszystko zuchy
 Nas się boją strasznie pluchy,
 Tra la, la, la, la.

Gdy nas ranią, nieraz boli
 Bierzem szwabów do niewoli.
 Tra la, la, la, la.

A gdy przez wieś wędrujemy
 To panienki całujemy.
 Tra la, la, la, la.

Słysząc trąbki mocium panie
 Wiwat, niech żyją słowianie.
 Tra la, la, la, la.

Wkrótce podły szwab wyginie,
 A wtedy to wojna minie
 Tra la, la, la, la.

Mazurek ułański.

I.

Jedzie ułan przez dolinę
 Wybiega kochanka,
 Woła Jasiu mój ty drogi
 Weź mnie na kasztanka.

II.

Ja też Jasiu chcę wojować,
 Jak i wy chłopaki,
 Czasu niema by próżnować,
 Niech giną prusaki.

III.

Jadą, jadą przez dolinę
 Kochany, kochana
 Strzelił pludrak z poza góry
 I zabił ułaną.

IV.

Dziewczę jednak krwi nie traci,
 Dosiada konika,
 Bierze szablę i karabin
 Bystro w dal umyka.

V.

Dojechała aż do góry,
 Gdzie prusacy stali,
 I odważnie z karabinu
 Wnet do łotrów pali.

VI.

Jeden pada wnet za drugim
 W nogi reszta dalej
 Widzą, że z dziewczką nie kpiny
 Wszyscy pozmykali.

Najnowsza trójka.

Jedzie sobie raz ochotnik
 Na koniku szybko w dal,
 Choć wiatr mroźny wokół śwista
 Śpiewa, hej w prusaka pal.

Prusak niszczy polskie chaty
 I rabuje wzdłuż i wszerz,

Oj ty pludrze, ty gałganie,
Ach drużyny strzeż się strzeż.

Skórę wnet ci wygarbują
I niedługo podasz tył
Bo ochotnik oj ten z drużyn
Będzie kropił z całych sił.

Każdy prusak to dla słowian
Dziki zwierz i straszny kat
A drużyny już się lęka
Z niej ochotnik zuch i chwyt.

Korzystajmy razem wszyscy
Z praw, Wódz Zwierzchni je nam dał
No i wszyscy jednomyślnie
Do drużyny jazda w cwał.

Hopla ochotnika z drużyny.

I.

Jam chłopak jest cwany
I wszędziem szemrany
Mam dobry ruch, nō i gest,
Ach walić pludraka
Nicponia łajdaka
Potrafię doń strzelać fest.
Ja ich się nie trwożę
Ich Krupp nie pomoże

Naukę damy im wnet;
 Ach! drogi mój panie
 Sprawimy mu lanie,
 Aż spuchnie mu cały grzbiet.
 Hopla! prusaków jazda bić
 I o zwycięstwach śnić,
 Hopla! niech ginie szwabski kat
 Trzeba od niego oswobodzić świat.
 Niech podlec wnet zginie,
 My będziemy w Berlinie,
 Ach w to nam przecież graj.

II.

Najeżył swe wasy,
 Krwawe robi płasy,
 Ze złości marszczy swą brew.
 Ach! straszny to szelma
 Jest z tego Wilhelma
 Przez niego płynie krew.
 A kronprinc rabuje,
 Grabieże wciąż knuje
 Prusacki podły ten smyk.
 Ach! drogi mój panie
 Im sprawić trza lanie
 I popsuć krwiożerczy dryg.
 Hopla! prusaków razem bić
 I o zwycięstwach śnić;
 Niech ginie sobaka.
 Jazda na pludraka,
 Niech z słowian przestanie drwić.

Maciek.

Mówił Maciek kiedyś seryo i bez kpiny
 Kasiu wiesz, że pono powstają drużyny
 Mają dać prusakom cięgi;
 Ja pojedę do Warsięgi

Długo już nie gadał Maciek ten chłopina,
 Wsiadł więc na szkapinę, dziarska jego mina,
 Krzyknął niech pludrak ach psia bestja ginie,
 Chciał koniecznie służyć on w nowej drużyńie.

Choć mu tłumaczyły dzieci no i stara,
 Do drużyn w Warszawie postąpił on zara,
 Krzyczał: niech ginie sobaka,
 Idę, idę, idę, chcę walić prusaka.

Bumcyk.

Na prusaków nowa
 Pułapka się kluje,
 Bo w Warszawie
 Drużyna się organizuje.

Wyprawiają im teraz
 Ach pamiętne gody,
 Zapisuje się wciąż
 I stary i młody.

Niechaj Wilhelm podlec,
 Kat słowiański ginie
 I panienki służyć
 Chcą w nowej drużynie.

Mówi brat do brata,
 A ojciec do syna
 Idźcie do drużyny,
 Trza bić germanina.

Każdy do drużyny
 Zapisać się spieszy,
 Wiluś, gdy się dowie,
 To się nie ucieszy.

Będą bić prusaków,
 Mają też armaty,
 Ułanów, piechotę,
 Mknie biedny, bogaty.

Marsz wojenny.

Idźcie odważni, mężni na duchu
 Wszyscy razem wraz
 I ręka w rękę, druż przy drużu
 Zwalczyć germana wielki czas.

Niechaj zachęca w boju brat brata,
 Bądźcie nieugięci i twardzi, jak stal,
 Niechaj wyginie ta podła hakata,
 Dzielna drużyno w łeb dobrze im pal.

Idźcie odważni, idźcie bez trwogi,
 Jak szli ojcowie za dawnych lat,
 W Berlina niedługo wstąpcie progi,
 Gdzie mieszka Wilhelm, krwiożerczy kat.

Idźcie odważni, słyhać trąbki granie,
 Spełnić obowiązek święty to czyn,
 Wszak walczą dzisiaj wszyscy słowianie,
 Sfera bogata, nawet biedny gmin.

Idźcie odważni i mężni na duchu
 Wszyscy razem wraz
 I ręka w rękę, druh przy druhu
 Zwalczyć germanina wielki już czas.

Wesoła piosenka.

Raz ochotnik przez wioskę mknie
 (Wypić jest rad, lecz gdzie trunki są, gdzie)
 Zajechał do wioski, mróz straszny, wiatr wieje
 I rzekł do karczmarza: herbatką się rozgrzeje.

Po chwili na stole samowar już stał
 I ochotnik zziębnięty się grzał.
 Wnet serce mu biło, jak kowalski młot
 I wszędzie na ciele wystąpił mu pot.

Pomyślał iż jest wśród gorących stref,
 Dziewczętą nuciły, słyhać było śpiew,
 Że jednak trzeźwości wszędzie jest czas,
 Ochotnik był obojętny jednak jak głaz.

Rozgniewał się strasznie i podkreślił wąs,
 Dziewczęta prosiły, on nie chciał iść w płas.
 A gdy go zaczęły poprostu już pchać,
 Wykrzyknął: panienki, idźcie raz już spać.

On niechciał tańcować, nie pragnął tete a tete,
 Więc w wiosce płomyczek najmniejszy zgasł wnet,
 A w karczmie zaś widno i ogień się tlił,
 Ochotnik herbaty samowar siódmy pił.

Marsz pochodowy.

Dalej bracia na prusaka
 Walić z całych sił,
 Nie masz prawie warszawiaka,
 Aby tchórzem był.

Prusak przecież łotr skończony,
 Słowian wszystkich kat,
 Więc formują się drużyny,
 Wie to cały świat.

Dalej bracia wszyscy razem,
 Już niewoli dość,
 Trza ujarzmić raz Wilhelma,
 Siał niezgody kość.

Dalej bracia na prusaka,
To odwieczny wróg,
Niechaj padnie już sobaka,
Dopomoże Bóg!

K O N I E C .

T R E Ś Ć:

Mazurek wojenny

Krakowiaczki

Trzech ochotników

Dumka

Poleczka

Mazurek ułański

Najnowsza trójka

Hopla ochotnika z drużyny

Maciek

Bumcyk

Marsz wojenny

Wesoła piosenka

Marsz pochodowy.

Przedruk zastrzega się.

Druckarnia Krajowa, Żelazna 89, tel. 168-70.

Дозволено Воєнною Цензурою. Варшава, 30 лютого 1915 г.

F

19.061